Dosar nr. 4-143/2025
4-25063148-48-4-07052025

HOTĂRÎRE
În numele Legii

9 iunie 2025 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mihaela Grosu
Grefier Nicoleta Sandu

examinând în şedinţă publică cauza contravenţională pornită în privinţa lui

Miron Marcel **,*** *născut la *****, IDNP *****, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, str. *****, ap.******

în baza art. 241 alin.1) Cod contravenţional al Republicii Moldova,-

C O N S T A T Ă:

La 29.04.2025, ora 21 și 05 min., făptuitorul Miron Marcel ***** fiind la volanul unității de transport de model **********cu n/î **********, nu s-a subordonat cerințelor legale ale agentului de circulație de a se stopa, astfel încălcînd prevedrile pct.11, lit. (i) din RCR a Republicii Moldova.

La 29.04.2025, de către inspectorul superior al IP Strășeni Vasîlca Nicolae, a fost încheiat proces-verbal cu privire la contravenție serie/nr. MAI06 *****, în baza art. 241 alin. (1) din Codul contravenţional, care la data de 06.05.2025, în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1 lit. c) din Codul contravențional, a fost expediată spre examinare conform competenţei în instanţa de judecată.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, Vasîlca Nicolae, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la 20.05.2025 a solicitat examinarea cauzei contravenționale în absența sa fiind în imposibilitate de a se prezenta, totodată a menționat că susține întru totul poziția expusă în procesul verbal întocmit.

Făptuitorul, Miron Marcel *****, în ședința de judecată a comunicat că, învinuirea îi este clară. Declară că, era noaptea si el vedea că mașina poliției mergea cu girofarele aprinse, pe el nu îl afecta tare din motiv că cunoștea regulile. Indică că, cînd a auzit girofarul era într-o curbă periculoasă și nu avea unde se opri, pe partea stîngă la un metru

era o barieră de metal. La el în mașină se afla soția și copilul de un an. El știa că peste o sută cincizeci de metri erau două benzi unde se putea opri în siguranță. Din cîte cunoaște, poliția pune mașina în față dar anume pe acel sector de drum se întîmplă cazuri cînd toți se grăbesc, vizibilitatea este mică. Concretizează că, este linie continuă și pe o parte și pe alta. În acel moment el a considerat să pornească semnalizatorul de oprire la dreapta, aceasta a fost peste o sută cincizeci de metri. El a ieșit din satul Greblești și s-e deplasa spre Chișinău. A fost somat în ultimele o sută cincizeci de metri cu semnalizatorul girofar. Acolo este ieșirea din localitatea Greblești și s-a deplasat cam vreun kilometru de la sat. A fost stopat cu o sută cincizeci de metri înainte de a se începe a doua bandă, în apropierea satului Greblești. El a fost stopat la cinci sute de metri de la oprirea satului Greblești. El s-a oprit, a prezentat actele, toate actele erau în regulă, i-au verificat și mașina.

Examinând materialele cauzei și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 *****, încheiat la 29 aprilie 2025, de către inspectorul superior al IP Strășeni Vasîlca Nicolae în acțiunile lui Miron Marcel ***** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional *(f.d. 3).*

În drept, conform art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravențiile prevăzute la art. 228-243 se constată și se examinează de către poliție, însă concomitent, potrivit art. 395 alin. (1) lit. d) din ultimul cod, instanța va judeca cauzele contravenționale în care agentul constatator, propune aplicarea măsurii de siguranță.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul

contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, pe când potrivit art. 38 alin.(4) din același cod, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei,* § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României,* § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 *****, încheiat la 29 aprilie 2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului- verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a

respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional și a inserat data (ziua, luna, anul), ora și locul încheierii, calitatea, numele și prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor și obligațiilor lor prevăzute la art. 384 și 387, obiecțiile și probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar și descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei și persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

La fel, instanța de judecată menționează că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului Miron Marcel *****, care a semnat în actul nominalizat, și nu a prezentat obiecții, i-au fost aduse la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator de a remite cauza contravențională în instanță, fapt confirmat prin semnătura făptuitorului în rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție, dar și prin acordarea dreptului de a-și expune propria versiune, de a prezenta alte probe și a ridica obiecții.

Concomitent, instanța notează că atât *cauza,* cât și *natura* acuzației au fost formulate destul de clar, prin enumerarea faptei incriminate și a încadrării juridice corespunzătoare Codului contravențional, astfel încât să fie percepută învinuirea adusă și

consecințele care pot surveni.

Din analiza procesului-verbal cu privire la contravenție și a materialelor cauzei, instanța observă că făptuitorul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau săi fie asigurată asistența unui interpret/traducător și nici nu a invocat acest fapt, iar în subsidiar, făptuitorului i s-au pus la dispoziție aceste garanții, inclusiv prin posibilitatea prezentării unor probe suplimentare în cadrul examinării în instanța de judecată.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței,* hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 - 382 din Codul contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul - verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 *****, încheiat la 29 aprilie 2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat și în raport cu actele existente la dosar, acumulate de agentul constatator în cazul pendinte.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu

trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul a indicat că după lege este vinovat dar după poziția sa nu a fost procedat corect, prin urmare instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) din Codul contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că Miron Marcel ***** este învinuit precum că a comis contravenția prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional, iar respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional: - *procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 *****, încheiat la 29 aprilie 2025,* care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise și descrierea acesteia *(f.d. 3); - Raportul inspectorului superior Vasîlca Nicolae (f.d.4); - CD – cu înregistrarea video prin care contravenientul Miron Marcel *****,* nu s-a subordonat cerințelor legale ale agentului de circulație rutieră *(f.d. 5);*

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, Miron Marcel *****, la 29.04.2025, ora 21 și 05 min., fiind la volanul unității de transport de model **********cu n/î **********, nu s-a subordonat cerințelor legale ale agentului de circulație de a se stopa, astfel încălcînd prevedrile pct.11, lit. (i) din RCR a Republicii Moldova.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, faptele contravenționale imputate făptuitorului au fost stabilite în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privința aceleiași versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanța deduce că au existat într-adevăr acțiunile incriminate, care au confirmat caracterul acțiunilor făptuitorului, după cum sunt descrise în procesul-verbal cu privire la contravenție, fapte ce nu au fost negate nici de Miron Marcel *****, or acesta la etapa întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, și-a recunoscut vina, fapt confirmat prin semnătura acestuia din rubrica nr. 18 și în cadrul examinării contestației a declarat că după lege este vinovat însă omenește consideră că nu s-a procedat corect.

În concordanță cu cele expuse, în speță, făptuitorul nici nu a obiectat și nici nu a motivat într-un anumit mod netemeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție sau a faptei constatate și nu a adus nici o dovadă veridică în sprijinul unei eventuale nevinovății a sale, iar prin urmare, fapta reținută este probată atât prin probe certe și

documentate legal, cât și cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 *****, încheiat la 29 aprilie 2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni *(Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Or, conjunctura relatată a fost admisă astfel și de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu și alții contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

În aceste condiții, instanța statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-știință și respectiv cu vinovăție de către Miron Marcel *****, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Astfel, instanța nu a stabilit în acțiunile făptuitorului prezența unor circumstanțe agravante sau atenuante prevăzute la art. 42 sau 43 din Codul contravențional, iar la materialele cauzei nu au fost administrate alte probe, care să ateste săvârșirea unor contravenții similare anterior.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 32 alin. (1) din Codul contravențional, coroborat cu cele expuse în limitele stabilite de art. 241 alin. (1) din Codul

contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Republicii Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii și în prezent, contravenția incriminată conform art. 241 alin. (1) din Codul contravențional, prevedea o sancțiune *cu amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Conform art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78/1 și 318/1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanța va ține cont de atitudinea făptuitorului, care a recunoscut vina, s-a prezentat în ședința de judecată, precum și de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanță, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare.

În baza celor enunțate supra, instanța de judecată constată vinovăția lui Miron Marcel *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin. (1) din Codul contravențional și îi aplică acestuia o sancțiune cu amendă în cuantum de 350 unități convenționale, care reprezintă echivalentul a 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni.

Or, instanța notează că, în conformitate cu art. 32 alin. (1) din Codul contravențional, sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârșit o contravenție.

Pe de altă parte, principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor, cu referire la caz, este apreciat îndeosebi prin prisma art. 7 din Convenție, din care denotă că este absolut necesar să existe un temei legal pentru condamnare și pentru aplicarea pedepsei, iar sarcina Curții este aceea de a se asigura că, la momentul în care acuzatul a săvârșit fapta pentru care a fost trimis în judecată și condamnat, exista o dispoziție legală care pedepsea fapta și că pedeapsa aplicată nu depășește limitele stabilite de dispoziția respectivă [Coeme și alții împotriva Belgiei, par. 145; *Del Ro Prada împotriva Spaniei*

(MC), par. 80].

De asemenea, instanța va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu și-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească.

În baza celor menționate, călăuzindu-se de prevederile articolelor 395, 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat Miron Marcel ***** de comiterea contravenției prevăzute de art. 241 alin.(1) din Codul Contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 17 500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni.

În conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, se explică lui Miron Marcel ***** că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central.

Președintele ședinței,
Judecătorul